

Arrest

nr. 134 596 van 4 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Gambiaanse staatsburgerschap te bezitten en van origine Peul te zijn. U bent geboren in het dorp Kartong (Gambia) waar u ook woonde.

In 1980 kiest uw familie een meisje uit met wie u zou trouwen, (R.D.). In 1992 trekt zij naar Londen om te studeren. In 2003 laat ze van daar weten dat ze in Londen zelf iemand (uit Senegal) gevonden heeft met wie ze wil trouwen. U voelt zich hierdoor zodanig in uw eer gekrenkt dat u maar weinig meer van vrouwen wil weten. Een man uit uw dorp, (C.T.), maakt u vanaf 2004 duidelijk dat een leven zonder vrouw kan en dat het zelfs mogelijk is met een man samen te wonen. Hij spreekt met u over homoseksualiteit en zo worden jullie minnaars en beginnen jullie zelfs een relatie. Via (C.) kent u nog een ander homokoppel: (M.) en (A.). In juli 2008 overlijdt (C.) echter in een verkeersongeluk.

Omdat u wat verlegen bent vraagt u aan (M.) om u in contact te brengen met een andere man. Zo leert u (D.P.) kennen, met wie u een nieuwe relatie begint. Als de president van Gambia op 18 februari 2013, ter gelegenheid van de nationale feestdag, mensen aanmoedigt om homo's aan te geven bij de politie, nemen jullie en (M.) en (A.) zich voor minder met elkaar op te trekken. Op 24 juli 2013 wordt u echter door de politie meegenomen. Ze ondervragen u over het feit dat u nog niet getrouwd bent op uw leeftijd, want dat vinden ze verdacht. Ze denken dat u homo bent. U ontkent dit echter gedurende drie dagen en als de politie zich bij de chef van uw dorp over u informeert en uw verhaal met (R.) bevestigt, laten ze u vrij. Ze houden wel uw identiteitskaart in en zeggen u dat u die moet komen ophalen op 29 juli 2013. Als u die dag teruggaat naar het politiekantoor, is de verantwoordelijke echter niet aanwezig. Op 12 augustus 2013 hoort u van (M.) dat de politie (D.) gearresteerd heeft (u weet niet waarom ze dat deden). U gaat naar uw broer in Brikama. Daar krijgt u te horen dat de politie nog een huiszoeking heeft gedaan bij u thuis in Kartong. U vertelt uw broer wat er gaande is en die brengt u daarop naar een vriend in Brikama. Daar zal u blijven tot uw vertrek uit uw land.

Uiteindelijk verlaat u Gambia op 11 september 2013. Op de luchthaven van Banjul krijgt u een vals paspoort van een smokkelaar waarmee u zal reizen. U vliegt rechtstreeks naar Brussel waar u de volgende dag aankomt en een asielaanvraag indient.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een enveloppe met daarin uw originele geboorteakte.

B. Motivering

U verklaart niet terug te kunnen naar uw land van herkomst Gambia omdat u vreest door de politie gearresteerd te worden wegens uw homoseksualiteit; u denkt ook dat de mensen u zullen verraden (CGVS p. 19). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste zijn uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en over uw beleving en ontdekking ervan volstrekt niet overtuigend. Zo verklaart u dat u, na in 2003 te zijn afgewezen door uw (vrouwelijke) verloofde (R.), dermate geraakt was in uw eer dat u geen vrouwen meer wou (CGVS p. 5-6, p. 8 & p. 15). Als uw kennis (C.) u er daarna op wijst dat u ook met een man kan samenwonen en u meer uitlegt over homoseksualiteit, worden jullie minnaars en zelfs geliefden. U verklaart dat u voor de verklaringen van (C.) eigenlijk niets kende van homoseksualiteit en 'daar nog niet over gedacht had'. Naar eigen zeggen heeft (C.) u 'geïntroduceerd' in de homoseksualiteit. U verklaart zich ook als homoseksueel te beschouwen vanaf het moment dat u met (C.) voor het eerst seksueel contact had in 2004 ('in werkelijkheid is het zo ja, dat je pas homo bent nadat je seksueel contact hebt gehad. Daarvoor had ik al naar hem geluisterd en was ik nog in twijfel'). De manier waarop u voor het eerst overging tot deze seksuele betrekkingen met een man, is bovendien opzienbarend: u verklaart dat (C.) u ervan overtuigde om uw voorkeur voor vrouwen te herzien 'wegens de wijze waarop hij sprak', meer bepaald zou hij gezegd hebben dat u pas zou weten wat homoseksualiteit betekent als u seksueel contact zou hebben met een man; een voorstel waarmee u meteen instemde. Als u gevraagd wordt of u voor dit intiem contact dan niet bezorgd was, verklaart u 'op dat moment dacht ik niet na. Ik wist niet meer wat te doen' (CGVS p. 6, p. 7, p. 8, p. 10, p. 11). Uit deze verklaringen hierboven opgesomd blijkt duidelijk dat u homoseksualiteit allerminst voorstelt als een dermate fundamenteel kenmerk voor uw identiteit dat van u niet mag worden geëist dat u dit opgeeft, maar eerder als een optie, een te verkiezen alternatief na een afwijzing door een vrouw. Uw verklaringen met betrekking tot (de ontdekking van) uw geaardheid komen aldus summier en allerminst doorleefd en aannemelijk over. Nergens uit uw verklaringen komt duidelijk naar voor dat u een relatie met een man verkiest omdat u tegemoet wil komen aan uw gevoelens of verlangens ten aanzien van mannen, of omdat u de nood hiertoe voelt, precies omwille van uw homoseksuele geaardheid. Evenzeer opmerkelijk in dit verband is uw antwoord op de vraag wat homoseksualiteit voor uzelf betekent: 'dat is moeilijk om uit te leggen. Maar het feit is: als je seksueel contact hebt gehad met een man, dan is men al homo. Dan kan je niet terug. Dat is alsof je een sigaret rookt of alcohol drinkt' - u voegt eraan toe dat u van zichzelf vindt dat u homo bent, met name een man die seksuele relaties heeft met andere mannen, en dat u uw homoseksualiteit 'verworven' heeft door (seksueel) contact te hebben met een man (CGVS p. 8-9). Op deze manier blijkt u homoseksualiteit louter als een fysieke en seksuele aangelegenheid te beschouwen en op geen enkel moment als emotioneel of gevoelsmatig of als een seksuele geaardheid waarmee u zich identificeert.

Volgende vaststelling versterkt in bijkomende mate de zeer ernstige bedenkingen die kunnen worden geplaatst bij de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Volgens uw eigen verklaringen is homoseksualiteit een taboe in de Gambiaanse samenleving en is het volgens uw geloof (i.e. islam) ook niet goed; toch verklaart u meteen aanvaard te hebben dat u homoseksueel was, zonder zichzelf daar vragen bij te stellen (CGVS p. 7, p. 9). Welnu, redelijkerwijze kan aangenomen worden dat uw beleving van uw geaardheid doorheen de jaren toch meer gekleurd, geschakeerd of doorleefd zou zijn,

te meer daar u gedurende ongeveer tien jaar vaste homoseksuele relaties zou hebben gehad die u niet openlijk kon beleven. Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u (de ontdekking en beleving van) uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer, ondanks de homofobe houding van uw maatschappij en godsdienst. Dergelijk onvermogen om meer uitgebreide en meer genuanceerde verklaringen af te leggen betreffende de manier waarop u uw geaardheid opnam, doet in verdere mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Dat u de ontdekking van uw eigen geaardheid, in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse, ondergaan zou hebben zonder er al te veel bij stil te staan zoals uit uw verklaringen blijkt, kan niet overtuigen. Uw eerste homoseksuele ervaringen blijken echter voor u op ongedwongen wijze en zonder moeilijkheden te zijn verlopen; nochtans verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat de mensen in uw land schande spraken over homo's (CGVS p. 7). Gegeven het politiek en maatschappelijk stigma ten opzichte van homoseksuelen in Gambia, is het allerm minst onredelijk om te verwachten dat de ontdekking homoseksueel te zijn, gepaard gaat met meer reflectie, bedenkingen en twijfels die uw positieve gevoelens doorkruisten en desgevallend overstemden. Dit blijkt in casu niet het geval.

Ten tweede, en in samenhang met voorgaande vaststellingen, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaring een vaste homoseksuele relatie te hebben gehad met (D.P.) van eind 2008 tot uw vertrek uit uw land in september 2013 (CGVS p. 12), zijnde de relatie waardoor u de door u aangehaalde problemen in Gambia zou gekend hebben en waardoor u uiteindelijk uit uw land vluchtte. Zo kan u wel enige biografische gegevens geven van (D.) (zoals zijn geboortjaar, zijn woonplaats, zijn beroep en de namen van zijn ouders, CGVS p. 12 & p. 17), maar blijft u wel erg beknopt wanneer u vragen worden gesteld die betrekking hadden op elementen waarmee de intimiteit van jullie relatie kan beoordeeld worden. Gevraagd hoe (D.) zich bewust werd van zijn geaardheid, zegt u daar met hem niet over gesproken te hebben (u voegt eraan toe dat (M.) de tussenpersoon was tussen u en (D.), maar hoe die dan wist dat (D.) homo was weet u evenwel niet; CGVS p. 18). Gezien de lange duur van uw relatie met (D.) (eind 2008 tot september 2013), zou er toch verwacht worden, gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele geaardheid, des te meer wanneer deze wordt beschouwd als zijnde afwijkend en sterk wordt veroordeeld door de maatschappij, dat jullie het onderwerp van de ontdekking van jullie geaardheid zouden hebben aangesneden. Het is niet geloofwaardig dat uw partner dit bijzonder belangrijk moment in zijn leven, met name de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid, niet zou hebben gedeeld met u, noch dat u hier zelf niet naar zou hebben gepeild. Ook een aantal van uw andere verklaringen overtuigen maar weinig van het bestaan van een oprechte relatie met (D.). Zo verklaart u dat (M.) jullie met elkaar in contact bracht, jullie zo vrienden zijn geworden en elkaar zagen en er dan een relatie was tussen jullie. Als u gevraagd wordt wat voor relatie, antwoordt u 'we hadden seksueel contact. Om dat te doen gingen we naar Gunjur, daar woonde hij'. Als u nogmaals gevraagd wordt hoe jullie vriendschap geëvolueerd is naar een relatie, komt u niet verder dan 'dat was gemakkelijk want ik was homo en hij ook' (CGVS p. 12). Dergelijke oppervlakkige antwoorden die maar weinig zeggen over de intimiteit van jullie homoseksuele relatie, doen in verdere mate afbreuk aan de door u geopperde homoseksuele beleving en relatie met (D.) gedurende bijna vijf jaar.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en relatie met (D.), zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de problemen die u aanhaalde omwille van uw relatie met (D.). De aangevoerde feiten en context zijn immers wezenlijk verbonden met uw vermeende geaardheid en relatie (m.n. het feit dat u op 24 juli 2013 werd meegenomen door de politie en daar ondervraagd over uw vermeende homoseksualiteit en dat (D.) op 12 augustus 2013 gearresteerd werd, waarna u ging onderduiken en het land verliet). Wat betreft de door u aangehaalde feiten, dient overigens gewezen te worden op een aantal zaken die bijkomend wijzen op het onaannemelijke karakter van deze feiten. Zo verklaart u dat de aanleiding van uw problemen de tv-speech was van de president van Gambia in het kader van de nationale feestdag van 18 februari 2013 waarin hij zei dat iedereen de rol van politie moet spelen wat betreft homo's. U bedoelt hiermee dat hij ongetrouwde mannen ervan verdenkt homo te zijn en dat hij daarom iedereen opriep om dergelijke mensen aan te geven of te verklikken – hierdoor zou iemand u bij de politie genoemd hebben waarna u werd meegenomen en ondervraagd en zou dit volgens u ook (D.) overkomen zijn (CGVS p. 12-13, p. 14 & p. 15). Welnu, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat de president van Gambia in de speech in kwestie wel verklaart de hand uit te steken naar andere naties en naar internationale organisaties zolang deze openheid maar niet leidt tot 'immoreel en goddeloos gedrag zoals homoseksualiteit', maar in tegenstelling tot uw beweringen nergens oproept tot het aangeven van ongetrouwde mannen op verdenking van homoseksualiteit. Bijgevolg overtuigen uw verklaringen niet als zouden de uitspraken van uw president begin 2013 de start zijn geweest van een heksenjacht op homo's. Wat betreft de arrestatie van (D.) verklaart u meermaals niet te weten waarom hij werd gearresteerd en niet te weten of hij officieel van iets beschuldigd is. U haalt

wel meermaals aan dat u denkt dat dit kwam omdat hij homo was, maar u bent daar niet zeker van en geeft aan dat u dit enkel baseert op vermoedens (CGVS p. 15-16). Welnu, als (D.) (uw partner gedurende jaren) in augustus 2013 effectief gearresteerd werd en tot op dit moment nog steeds vast zit, valt het op dat u niet meer weet over de reden van zijn arrestatie en een eventuele officiële beschuldiging; te meer als u verklaart dat u tot op heden contact onderhoudt met uw neef (M.) (CGVS p. 2) die u op de hoogte houdt van (D.)'s situatie en die u zelfs wist te melden dat (D.) in de gevangenis aan tuberculose lijdt.

Op basis van alle bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst Gambia. Het document dat u neerlegt (i.e. uw geboorteakte) verandert hier niets aan. Dit bevat immers louter identiteitsgegevens.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert inzake de weigering van de vluchtelingenstatus de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag van Genève en van artikel 48/3, 57/7bis, 57/7ter en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Hij voegt informatie over de omstandigheden in Gambia bij het verzoekschrift en stelt dat hij riskeert om te worden aangehouden bij een terugkeer naar zijn land. Er is geen garantie dat de overheid hem zal beschermen en de president ging openlijk de strijd tegen homoseksuelen aan in zijn speech van 2014.

Verzoeker betoogt te voldoen aan de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag beschreven voorwaarden. Hij wijst erop dat hij over nieuwe documenten beschikt die zijn relaas ondersteunen. Het gaat om een verklaring van zijn neef en een oproepingsbrief van de politie van 1 juli 2013. Verzoeker legt deze elementen in het origineel neer, samen met de omslag.

Verzoeker wenst zijn verklaringen van bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) te herhalen en te bevestigen. Verweerder interpreteert deze verkeerd en motiveert niet op correcte en deugdelijke wijze. Het gehoor moet in zijn geheel worden bekeken.

Verzoeker stelt dat zijn verklaringen over de ontdekking en beleving van zijn geaardheid moeten worden gezien in hun context. Hij wijst erop dat hij niet geschoold is en herhaalt de aangevoerde feiten. Er bestaan geen algemene standaarden over hoe men homoseksualiteit moet beleven en over hoe men ontdekt op mannen te vallen. Verzoekers homoseksualiteit is weldegelijk een fundamenteel kenmerk nu hij meer dan tien jaar enkel met mannen relaties had. Verweerder verwijt verzoeker ten onrechte dat hij zijn geaardheid als iets louter seksueel ziet. Verzoeker citeert in deze enkele van zijn gezegden tijdens het gehoor bij het CGVS. Hij benadrukt voorts dat in zijn land niet openlijk over gevoelens en emoties wordt gesproken. In de context en culturele achtergrond van verzoeker praten mannen niet over gevoelens. Volgens verzoeker tonen de aangehaalde passages niet aan wat hieruit wordt afgeleid.

Verzoeker herhaalt dat in zijn cultuur mannen niet openlijk praten over hun gevoelens. Hij heeft tijdens het gehoor aangegeven dat hij zijn geaardheid ervoer als iets natuurlijk en dat het voelde alsof god dit voor hem besliste. Hij aanvaardde inderdaad zijn geaardheid. Verzoeker kon veel informatie geven. Hij lette op inzake wetgeving, toespraken en dergelijke meer. Hij weet niet wat het CGVS nog meer aan informatie wenste. Verzoeker verwees naar het homofobe klimaat en maakte duidelijk dat dit hem zorgen baarde. Hij legde geloofwaardige en deugdelijke verklaringen af over zijn geaardheid.

Verzoeker stelt dat enkel zijn relatie met D.P. wordt betwijfeld. Blijkbaar is er geen twijfel over zijn relatie met C.T. Verzoeker verwijst voorts naar zijn verklaringen over zijn relatie met D.P. Hij begrijpt het verwijt van het CGVS niet en vraagt zich af welke standaarden worden gehanteerd om te besluiten dat men met elkaar moet praten over de ontdekking van de geaardheid. Men moet niet denken in Westerse normen, die niet te veralgemenen zijn. Het CGVS vroeg daarenboven geen concrete details.

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen over zijn problemen en arrestatie. Hij geeft aan niet te hebben gesteld dat de president vroeg om jacht te maken op ongehuwde mannen. Daarenboven hoorde hij de speech van de president niet zelf doch ging hij voort op wat hij hoorde. Door de toespraak gingen burgers elkaar wel verklappen. Daardoor ziet verzoeker deze als oorzaak voor zijn problemen. Verzoeker is niet geschoold, kon de verklaring van de president niet nalezen en ging voort op wat zijn omgeving hem zei. Wat het CGVS maakt van zijn verklaringen is uit de lucht gegrepen. Verzoeker zei dat de bevolking ongehuwde mannen ervan verdenkt homo te zijn.

Verzoeker verwijst naar artikel 57/7bis en artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet. Hij werd reeds gearresteerd omwille van een vermoeden van homoseksualiteit en zijn verklaringen voldoen aan artikel 57/7 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker geeft nog een algemene uiteenzetting over de bewijslast inzake asielaanvragen, verwijst hierbij naar het *“UNHCR Handboek”* en stelt dat het CGVS met de hierin vervatte fundamentele aanwijzingen geen rekening hield.

Uit de bestreden beslissing blijkt geen afweging tussen de belangen van verzoeker en de belangen van de staat. Nochtans is het belang van de staat bij de maatregel nihil en is de schade die aan verzoeker berokkend zou worden enorm. Uit de motieven moet blijken of de overheid heeft afgewogen of er evenredigheid is tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen.

Volgens verzoeker is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) niet bevoegd zijn beoordeling van de asielaanvraag in de plaats te stellen van de administratieve overheid en is de RvV in de uitoefening van zijn wettelijke toezicht enkel bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan niet in onredelijkheid tot het besluit is gekomen.

Verzoeker stelt nog dat de motivering van de bestreden beslissing vaag is en enkel is gebaseerd op geïsoleerde elementen. Op basis van deze motivering kon men niet redelijk tot het besluit komen. Bovendien bracht het CGVS geen informatie bij over de situatie van homoseksuelen in verzoekers land en blijkt uit de neergelegde artikels duidelijk dat er jacht wordt gemaakt op homoseksuelen.

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: een oproeping van de politie (bijlage 3), een briefomslag (bijlage 4), een brief van zijn neef (bijlage 5) en persartikels omtrent de situatie van homoseksuelen en de haatspeech van de president (bijlagen 6-8).

2.1.3. Verzoeker legt per aangetekend schrijven van 3 november 2014 en door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer: een brief van zijn neef (bijlage 1), een overlijdensattest van D.P. (bijlage 2) en een briefomslag.

2.2.1. De artikelen 57/7bis en 57/7ter van de vreemdelingenwet werden opgeheven. Bijgevolg kan de schending van deze artikelen niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

2.2.2. Waar verzoeker het CGVS verwijt dat geen belangenafweging werd gedaan, dient te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.2.3. Betreffende het verwijt dat geen rekening werd gehouden met een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

2.2.4. Nog daargelaten dat verzoeker niet preciseert welk(e) artikel(en) van de voormelde wet van 29 juli 1991 hij geschonden acht, dient te worden opgemerkt dat de formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van deze wet en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, tot doel heeft de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin

heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. In tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, is de bevoegdheid van de RvV *in casu* geenszins beperkt tot een loutere wettigheidscontrole. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.7. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden reisweg naar België, en dit ondanks dat hij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd.

Verzoeker baseert onderhavige asielaanvraag en de aangevoerde vrees op een voorgehouden homoseksuele geaardheid. Uit verzoekers verklaringen, zoals deze terecht worden opgesomd en aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt echter dat hij deze voorgehouden geaardheid geenszins voorstelde of beleefde als een fundamenteel kenmerk van zijn identiteit doch deze integendeel voorstelde als een optie of een te verkiezen alternatief na de afwijzing door een vrouw. Verzoeker omschreef de ontdekking van zijn geaardheid op een summiere en allesbehalve doorleefde en aannemelijke wijze. Uit zijn verklaringen blijkt niet dat hij een relatie met een man verkoos omdat hij tegemoet wilde komen aan zijn gevoelens of verlangens ten aanzien van mannen of omdat hij daartoe de noodzaak voelde ingevolge zijn geaardheid. Verzoeker omschreef homoseksualiteit als iets wat men kan verwerven door het hebben van seksuele relaties met andere mannen. Hij bleek zijn geaardheid als een louter fysieke en seksuele aangelegenheid te beschouwen en niet als emotioneel, als gevoelsmatig of als geaardheid waarmee hij zich identificeert. Zo gaf hij aan dat C.T. hem zei dat hij om te weten wat homoseksualiteit betekent eerst seks moest hebben met een man en ging hij daarmee zonder meer akkoord. Voorts zou hij zonder zich daarbij enige vragen te hebben gesteld seks hebben gehad met C.T. Gevraagd wat homoseksualiteit voor hem betekent, antwoordde verzoeker: *“Dat is moeilijk om uit te leggen. Maar het feit is: als je seksueel contact heb gehad met een man, dan is men al homo. Dan kan je niet terug. Dat is alsof je een sigaret rookt of alcohol drinkt”*. Nogmaals gevraagd wat homoseksualiteit in zijn leven betekent, en dit net omdat het een moeilijk onderwerp is, stelde verzoeker: *“Ik vind dat ik homo ben, dat is een man die seksuele relaties heeft met andere mannen”*. Wanneer expliciet werd gevraagd of homoseksualiteit voor verzoeker fysiek contact tussen mannen betekent, verklaarde hij: *“Ik kan zeggen hoe dat met mij gebeurd is. Ik had contact met een man. Zo heb ik mijn homoseksualiteit verworven”*. Verzoeker kon voorts niet duiden hoe hij zijn geaardheid een plaats gaf in zijn leven en beperkte zich tot te stellen: *“Dat heb ik een plaats gegeven omdat ik dat zo gekozen heb dan”*. Verder stelde hij uitdrukkelijk dat hij zichzelf als homo zag vanaf het moment waarop hij een seksuele relatie had. Eveneens tekenend, is verzoekers antwoord op de vraag hoe het kwam dat hij zichzelf slechts als homoseksueel zag op het moment waarop hij seks had gehad met C.T. Dit antwoord luidt als volgt: *“In werkelijkheid is het zo ja, dat je pas homo bent nadat je seksueel contact hebt gehad”*. Ook wanneer hem werd gevraagd naar de verschillen tussen een relatie met een man en een relatie met een vrouw, verwees verzoeker louter naar het seksuele aspect van een relatie met een man (administratief dossier, stuk 3, p.8-10). Dat verzoeker zijn geaardheid weldegelijk als een fundamenteel element van zijn identiteit zou hebben beschouwd, kan uit de enkele verklaringen die hij selectief citeert niet worden afgeleid en kan, gelet op het voorgaande, bezwaarlijk ernstig worden genomen. De

bewering dat mannen in zijn land niet over hun emoties praten wordt niet gestaafd en kan hoe dan ook geen afbreuk doen aan verzoekers voormelde, duidelijke verklaringen.

Uit de terecht weergegeven verklaringen in de bestreden beslissing blijkt daarenboven dat verzoeker aangaf meteen te hebben aanvaard dat hij homoseksueel was, zonder zichzelf daarbij vragen te stellen. Tevens blijkt hieruit dat hij zijn eerste homoseksuele ervaringen op een volledig ongedwongen wijze en zonder moeilijkheden beleefde. Dat verzoeker zou hebben verklaard dat zijn geaardheid hem zorgen baarde, kan gelet op de duidelijke aard van de verklaringen waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing niet worden aangenomen. Verzoeker beweert voorts andermaal dat in zijn cultuur mannen niet openlijk praten over hun gevoelens. Hij staat dit echter niet. Hoe dan ook blijkt uit zijn gezegden dat hij duidelijk en eenduidig aangaf nooit te hebben stilgestaan bij (de ontdekking van) zijn geaardheid, dat hij zich hierbij nooit vragen stelde en dat hij deze nooit als problematisch ervoer. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers ontdekking en beleving van zijn geaardheid toch meer gekleurd, geschakeerd of doorleefd zou zijn nu volgens zijn eigen verklaringen homoseksualiteit in zijn land zowel maatschappelijk als volgens zijn religie taboe is. Dat verzoeker de ontdekking van zijn geaardheid nooit als problematisch ervoer, deze op ongedwongen wijze en zonder hierbij stil te staan onderging en hierbij nooit enige reflectie, vertwijfeling of bedenkingen kende doch louter positieve gevoelens ervoer is niet aannemelijk gegeven het politieke, maatschappelijke en religieuze stigma ten opzichte van homoseksuelen in Gambia.

De geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden geaardheid wordt nog verder ondermijnd doordat hij, in tegenstelling met wat hij laat uitschijnen in onderhavig verzoekschrift, geheel niet op de hoogte bleek van de in Gambia vigerende wetgeving inzake homoseksualiteit, en dit ondanks dat hij hierover mensen hoorde spreken (administratief dossier, stuk 3, p.10). Indien hij daadwerkelijk tien jaren als homoseksueel woonde in een land waarin homoseksualiteit taboe is, doorheen deze jaren twee homoseksuele relaties had en bovendien werd gearresteerd op verdenking van homoseksualiteit, kon redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker op de hoogte zou zijn omtrent de wetgeving inzake homoseksualiteit in zijn land.

Daarenboven kan geen geloof worden gehecht aan de eerste homoseksuele relatie die verzoeker zou hebben gehad. Hij legde immers frappant tegenstrijdige en vage verklaringen af over C.T. Vooreerst legde verzoeker omtrent de vraag of hij ooit met C.T. samenwoonde manifest tegenstrijdige verklaringen af. In de vragenlijst verklaarde hij spontaan: *"Ik ging samen wonen met hem. Dit tot 2008"* (administratief dossier, stuk 15, vragenlijst, nr.5). Bij het CGVS verklaarde hij echter: *"We gingen bij elkaar thuis. Zo ging dat tot 2008"*. Even verder ontkende hij bovendien eenduidig dat hij ooit met C.T. samenwoonde en verklaarde hij: *"Hij woonde aan de school en ik bij mijn familie"* (administratief dossier, stuk 3, p.7, 11). Verder kon verzoeker, hoewel zij jarenlang een relatie zouden hebben gehad, niet preciseren hoe C.T. ontdekte dat hij homoseksueel was. Nochtans kan redelijkerwijze worden aangenomen dat zij het hierover zouden hebben gehad, te meer nu het door toedoen van C.T. zou zijn geweest dat verzoeker zelf zijn geaardheid zou hebben 'verworven'. Verder beweerde verzoeker dat C.T. door de mensen van diens dorp werd verdacht van homoseksualiteit doch kon hij niet preciseren waar deze verdachtmakingen vandaan kwamen. Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat C.T. hem hierover zou hebben ingelicht wanneer deze te kennen gaf dat deze verdachtmakingen bestonden (*ibid.*, p.7, 11).

Bovendien wordt in de bestreden beslissing inzake de tweede homoseksuele relatie die verzoeker zou hebben gehad met recht gemotiveerd:

"Ten tweede, en in samenhang met voorgaande vaststellingen, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaring een vaste homoseksuele relatie te hebben gehad met (D.P.) van eind 2008 tot uw vertrek uit uw land in september 2013 (CGVS p. 12), zijnde de relatie waardoor u de door u aangehaalde problemen in Gambia zou gekend hebben en waardoor u uiteindelijk uit uw land vluchtte. Zo kan u wel enige biografische gegevens geven van (D.) (zoals zijn geboortjaar, zijn woonplaats, zijn beroep en de namen van zijn ouders, CGVS p. 12 & p. 17), maar blijft u wel erg beknopt wanneer u vragen worden gesteld die betrekking hadden op elementen waarmee de intimiteit van jullie relatie kan beoordeeld worden. Gevraagd hoe (D.) zich bewust werd van zijn geaardheid, zegt u daar met hem niet over gesproken te hebben (u voegt eraan toe dat (M.) de tussenpersoon was tussen u en (D.), maar hoe die dan wist dat (D.) homo was weet u evenwel niet; CGVS p. 18). Gezien de lange duur van uw relatie met (D.) (eind 2008 tot september 2013), zou er toch verwacht worden, gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele geaardheid, des te meer wanneer deze wordt beschouwd als zijnde afwijkend en sterk wordt veroordeeld door de maatschappij, dat jullie het onderwerp van de ontdekking van jullie geaardheid zouden hebben

aangesneden. Het is niet geloofwaardig dat uw partner dit bijzonder belangrijk moment in zijn leven, met name de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid, niet zou hebben gedeeld met u, noch dat u hier zelf niet naar zou hebben gepeild. Ook een aantal van uw andere verklaringen overtuigen maar weinig van het bestaan van een oprechte relatie met (D.). Zo verklaart u dat (M.) jullie met elkaar in contact bracht, jullie zo vrienden zijn geworden en elkaar zagen en er dan een relatie was tussen jullie. Als u gevraagd wordt wat voor relatie, antwoordt u 'we hadden seksueel contact. Om dat te doen gingen we naar Gunjur, daar woonde hij'. Als u nogmaals gevraagd wordt hoe jullie vriendschap geëvolueerd is naar een relatie, komt u niet verder dan 'dat was gemakkelijk want ik was homo en hij ook' (CGVS p. 12). Dergelijke oppervlakkige antwoorden die maar weinig zeggen over de intimiteit van jullie homoseksuele relatie, doen in verdere mate afbreuk aan de door u geopperde homoseksuele beleving en relatie met (D.) gedurende bijna vijf jaar."

Verzoeker legde daarenboven frappant tegenstrijdige verklaringen af aangaande de reactie van zijn broer wanneer hij hieraan hulp ging vragen. In de vragenlijst verklaarde hij: "Ik legde hem uit wat er gebeurd was. Mijn broer vertelde mij dat hij ook homoseksueel was" (administratief dossier, stuk 15, vragenlijst, nr.5). Bij het CGVS gaf verzoeker echter nergens aan dat zijn broer homoseksueel zou zijn of hem dit vertelde. Hij verklaarde integendeel dat zijn broer polygaam was en twee vrouwen had. Bovendien verklaarde hij inzake de reactie van zijn broer wanneer hij uitlegde wat er gebeurd was: "Toen ik hem dat zei, was er lange tijd stilte. Hij zei niets. Dan zei hij me hem te volgen" (administratief dossier, stuk 3, p.4).

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt: "Wat betreft de arrestatie van (D.) verklaart u meermaals niet te weten waarom hij werd gearresteerd en niet te weten of hij officieel van iets beschuldigd is. U haalt wel meermaals aan dat u denkt dat dit kwam omdat hij homo was, maar u bent daar niet zeker van en geeft aan dat u dit enkel baseert op vermoedens (CGVS p. 15-16). Welnu, als (D.) (uw partner gedurende jaren) in augustus 2013 effectief gearresteerd werd en tot op dit moment nog steeds vast zit, valt het op dat u niet meer weet over de redenen van zijn arrestatie en een eventuele officiële beschuldiging; te meer als u verklaart dat u tot op heden contact onderhoudt met uw neef (M.) (CGVS p. 2) die u op de hoogte houdt van (D.)'s situatie en die u zelfs wist te melden dat (D.) in de gevangenis aan tuberculose lijdt."

Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt aangevochten, door de Raad overgenomen. Dat verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure nog bijkomende informatie verstrekt over D. doet geen afbreuk aan zijn tijdens het gehoor bij het CGVS vastgestelde onwetendheid omtrent diens lot.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden geaardheid en asielrelaas. Derhalve is verzoekers verwijzing naar de algemene situatie van homoseksuelen in zijn land niet dienstig.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers relaas kunnen herstellen.

De briefomslagen (rechtsplegingsdossier, stuk 7; rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4; administratief dossier, stuk 11: documenten) bevatten geen informatie die aan het voorgaande afbreuk kan doen.

Verzoekers geboorteakte (administratief dossier, stuk 11: documenten) bevat, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, slechts identiteitsgegevens. Aldus bevat deze evenmin gegevens die aan het voormelde afbreuk zouden kunnen doen.

De oproepingsbrief van de politie van 1 juli 2013 kan de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers relaas evenmin herstellen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3). Aan deze brief kan immers niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Zo is het vooreerst uiterst bevreemdend dat dit document, hoewel het zou uitgaan van de Gambiaanse politie, geen officiële hoofding of opmaak bevat. Het betreft daarenboven een louter handgeschreven document. Bovendien wordt in dit document niet gesteld door wie de oproeping is opgesteld en is het evenmin ondertekend. Aldus is de herkomst ervan niet na te gaan. Verder is deze oproeping opgesteld in bijzonder gebrekkig Engels. Voorts is het bevreemdend dat een oproeping zou zijn geformuleerd op de wijze waarop de neergelegde brief is geformuleerd. Dat verzoeker in zulke oproeping zou worden aangesproken als "Dear (O.B.)" en met het nodige respect ("With due respect") zou worden verzocht om zich aan te bieden bij de politie is immers niet aannemelijk.

Inzake het neergelegde overlijdensattest (rechtsplegingsdossier, stuk 7, bijlage 2) kan vooreerst worden opgemerkt dat het bevreemdend is dat dit uitgaat van het "Maternal & Child Health Center". Verder vertoont dit stuk, gelet op het voorwerp ervan ("Re – (D.P.)") een gesolliciteerd karakter. Voorts dient zulk stuk, opdat hieraan bewijswaarde zou kunnen worden gehecht, te worden neergelegd in het kader

van een geloofwaardig relaas doch vermag dit op zich niet de teloorgegangene geloofwaardigheid van het relaas te herstellen. Hoe dan ook blijkt uit dit stuk nergens dat de hierin vermelde persoon een relatie zou hebben gehad met verzoeker. Evenmin blijkt hieruit dat deze persoon zou zijn gearresteerd of problemen met de overheid zou hebben gekend.

De brieven van verzoekers neef gaan niet uit van een objectieve bron (rechtsplegingsdossier, stuk 7, bijlage 1; rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 5). Gelet op de familiale band tussen verzoeker en zijn neef, kan aan deze brieven geen objectieve bewijswaarde worden gehecht.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de *sub* 2.2.7. gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS